

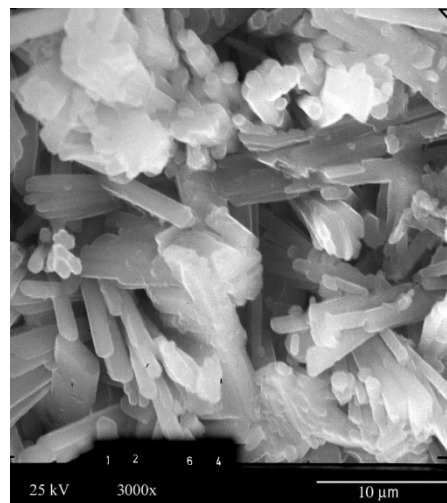
Degradace stavebních materiálů

Degradace, resp. koroze, je proces, při kterém dochází k nezáměrnému poškozování struktury látek v důsledku působení chemických, fyzikálních, fyzikálně-chemických a biologických vlivů:

- koroze **fyzikální** – mechanické vlivy, teplota, vlhkost, krystalizační tlaky solí a ledu,
- koroze **chemická** – plynné agresivní látky z ovzduší, roztoky kyselin, zásad a solí, organické látky,
- koroze **biologická** – mechanické působení kořenů rostlin, chemické působení produktů životních pochodů živočichů, působení mikroorganismů.

Degradace sádry

- sádra obsahuje vodu chemicky vázanou – $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ a fyzikálně vázanou v pórech
- sádra obsahuje velké množství pórů
- zvýšení vlhkosti o 12 % → snížení pevností o 50 %
- rozpustnost 256 mg $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ve 100 g vody při 20 °C
 - přítomnost Ca^{2+} a SO_4^{2-} rozpustnost snižuje
 - přítomnost jiných solí může rozpustnost zvýšit
 - př: 10% roztok NaCl zvýší rozpustnost 3krát
- degradace při zvýšené teplotě
 - nad 60 °C → dehydratace $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$
 - při 110 °C → sádra $\text{CaSO}_4 \cdot \frac{1}{2}\text{H}_2\text{O}$

➤ korozní působení sádry

- při RH > 60 % obsahuje roztok CaSO₄ (pH = 5) ⇒ koroze kovů (železo, hliník)
- při styku s pojivy na bázi p-cementu nebo některých pucolánů → → síranová koroze → vznik *sekundárního ettringitu*
3CaO·Al₂O₃·3CaSO₄·31H₂O ⇒ poruchy vlivem velkého objemu

Ochrana proti degradaci

- zvýšení odolnosti proti vodě použitím
- hydrofobizátorů (vnitřní, vnější)
 - plastifikátorů ⇒ snížení vodního součinitele w/s – snížení porozity
 - polymerů ⇒ snížení rizika vzniku poruch (akryláty)

Degradace hořčnaté maltoviny

Při správném ošetřování – dlouhodobá životnost

- nízká odolnost proti vlhkosti (hydrolyza ztvrdlého produktu), MgCl₂ je pak nebezpečím pro kovové předměty – chloridy podporují korozi
- zvýšená teplota – uvolňování vody – ztráta soudržnosti pojiva
- omývání povrchu omítek zásaditým roztokem vede k odstranění hydrofobní ochrany – následná hydrolyza
- karbonatace – zvětšení objemu – vznik trhlin

Ochrana proti degradaci

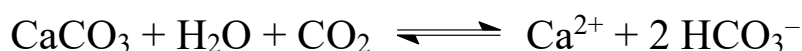
- hydrofobizace povrchu, zabránění styku s vodou a CO₂
- zabránění kontaktu s kyselinami a zásadami

Degradace pojiv na bázi vzdušného vápna

➤ podstatou je CaCO₃

➤ rozpouštění v kyselinách → CO₂ ↑

- působení agresivního CO₂

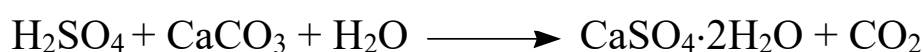
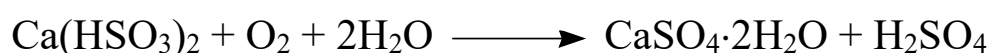
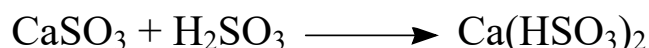
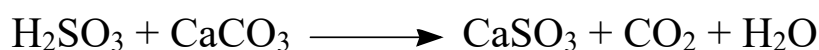
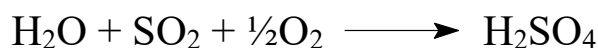
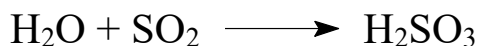

- působení SO₂ – konečným produktem je sádrovec CaSO₄·2H₂O – velký krystalizační tlak ⇒ rozpad malt

- **Schéma:**

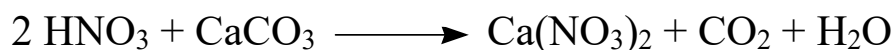
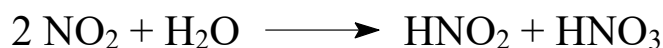
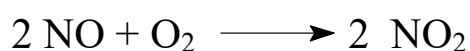
- **Reakce:**

- působení NO_x (NO, NO₂) – průmyslové znečištění

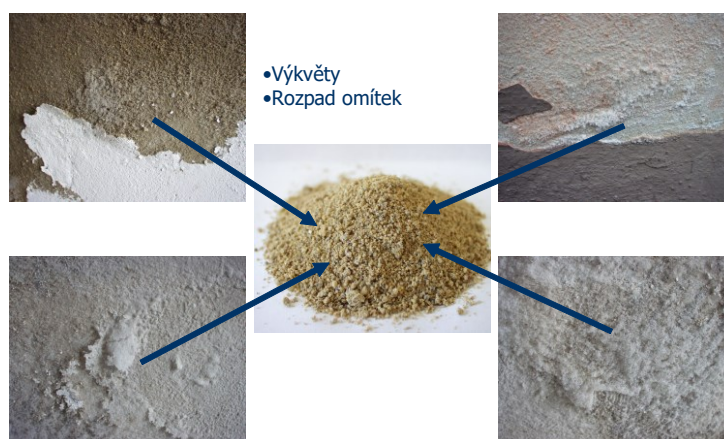
- **Schéma:** $\text{NO}_x + \text{CaCO}_3 + \text{H}_2\text{O} \Rightarrow \text{Ca}(\text{NO}_3)_2 + \text{CO}_2$

- **Reakce:**

– Ca(NO₃)₂ je dobře rozpustný, nemá pojivé vlastnosti, je hygroskopický, za vhodných podmínek krystalizuje – váže 4 molekuly vody ⇒ Ca(NO₃)₂·4H₂O

Působení solí v omítkách

Ochrana omítek proti degradaci

- snížení vlivu působení škodlivých látek – ochranné fasádní nátěry na bázi vápna, silikátů, silikonů a akrylátových disperzí
- hydrofobizace omítek – zamezí průniku kapalně vody, ale umožňuje průchod vodní páry – odpařování vlhkosti z omítky
- vztlínání podzemní vody → vznik solných výkvětů
opatření:
 - vytvoření dodatečné horizontální izolace – izolační pás nebo injektáž
 - aplikace malt o řízené porositě – sanační omítky

Degradace (koroze) betonu

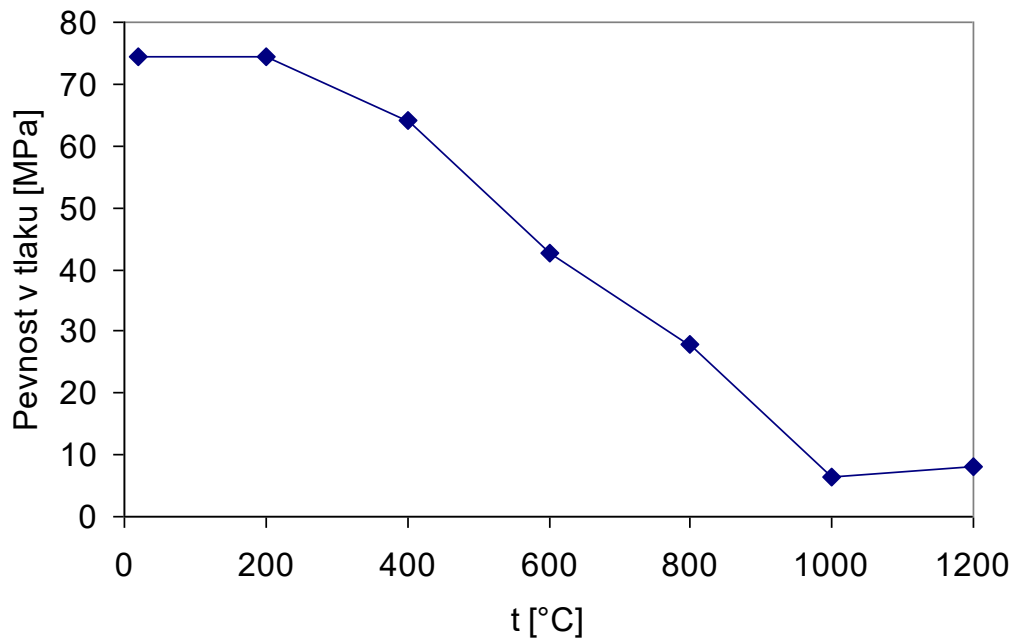
Pro pochopení korozních procesů a preventivního zajištění odolnosti betonu je nutno se zaměřit na jednotlivé složky betonu:

- **cementový tmel** – produkty hydratace - Ca(OH)_2 , hydratované křemičitany, hlinitany a železitany vápenaté, v/c, technologii zpracování
- **kamenivo** – reaktivní formy – amorfní SiO_2 (opály, chalcedony) ⇒
 - dolomit $\text{CaCO}_3 \cdot \text{MgCO}_3$ a vápenec CaCO_3
 - pyrit FeS_2
 - živce

Korozi betonu způsobují:

➤ vnější faktory

- fyzikální vlivy
 - mechanické (nárazy tření, proudící voda)
 - nízká teplota – tvorba ledu v kapilárních pórech ⇒ krystalizační tlak
 - vysoká teplota – dehydratace a rozklad CSH sloučenin nad $100\text{ }^\circ\text{C}$ ⇒ snížení pevností, při $1000\text{ }^\circ\text{C}$ na 10 % původních

- chemické vlivy
 - působení podzemních a povrchových vod
 - působení atmosféry
 - působení anorganických roztoků
 - působení organických látek
- biologické vlivy
 - mechanické působení kořenů rostlin
 - chemické působení produktů životních pochodů živočichů (holubí trus) a mikroorganismů

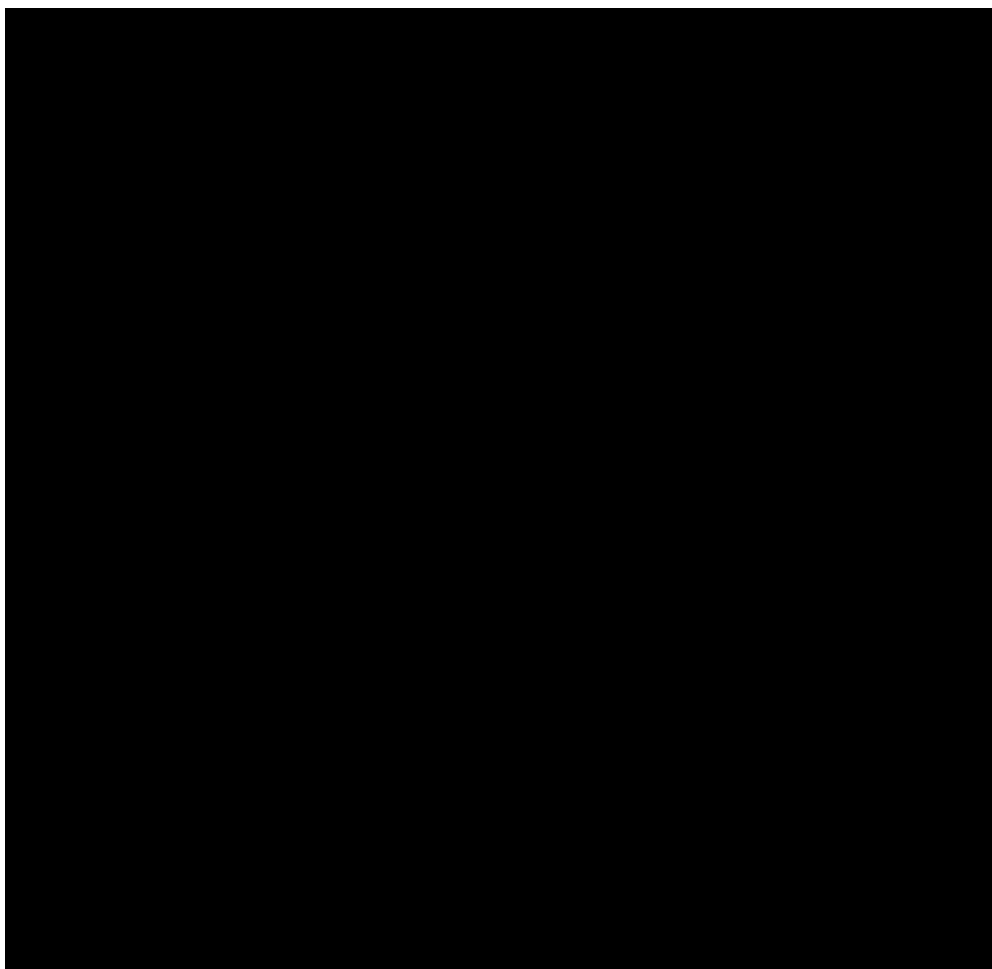
➤ vnitřní faktory

- návrh směsi pro výrobu betonu (obsah a druh cementu, w/c, druh kameniva)
- technologie výroby (zhutnění, ošetřování)
- použití chem. přísad (polymerní látky, plastifikátory, pucolánově aktivní látky)

Chemická koroze

- rychlost koroze je určena především koncentrací korozi způsobující látky v okolním prostředí a difúzí této látky do betonu

Koroze kapalným prostředím

Koroze I. druhu – vyluhování

- rozpouštění $\text{Ca}(\text{OH})_2$ vodami s nízkou přechodnou tvrdostí (Ca^{2+})
- přítomnost Ca^{2+} , OH^- rozpustnost snižuje; ostatní soli rozpustnost zvyšují \Rightarrow snížení hodnoty pH pórového roztoku
- závisí na velikosti a počtu pórů (velké póry \rightarrow hloubková koroze)
- měření pH betonu – v terénu nanesením roztoku fenolftaleinu \Rightarrow pH > 9,5 fialové zbarvení

Deep Purple Indicator:

Color:
pH:

Rainbow Indicator:

Color:
pH:

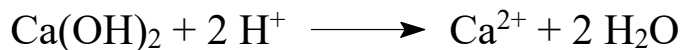

- přesné stanovení pH – odběr vzorků – výluh – potenciometrické stanovení

Koroze II. druhu – výměnné reakce

Kyseliny

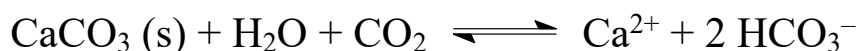
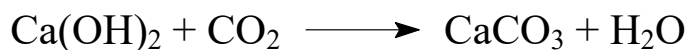
- za vzniku rozpustných solí

- při pH < 4 dochází k reakci i dalších silných kyselin → SiO₂·nH₂O gel + Fe³⁺ a Al³⁺ soli
- organické kyseliny neutralizují Ca(OH)₂ za tvorby vápenatých solí; zemědělství a potravinářství – kyselina octová a máselná;

Agresivní CO₂

- ve vodě v molekulární formě – 1 % reaguje s vodou → H₂CO₃
- ve vodě s vysokým obsahem CO₂

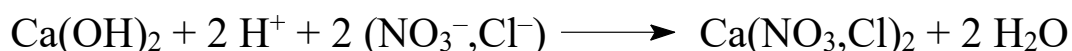
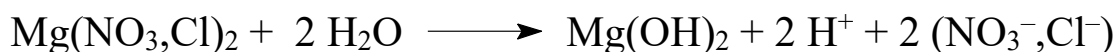

Alkálie

- koncentrované roztoky NaOH a KOH rozpouštějí silikátové a aluminátové složky cementového tmelu → rozp. křemičitany a hlinitany

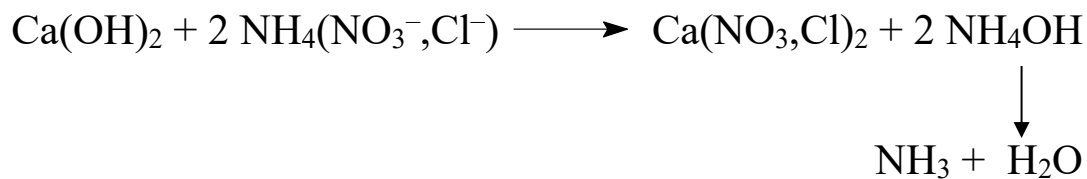
Hořčnaté soli

- hydrolyza → Mg(OH)₂ (*brucit*) – nerozp., nemá pojivové vlastnosti

Amonné soli

- ve styku s OH⁻ uvolňují plynný amoniak

Koroze III. druhu – tvorba objemných sloučenin

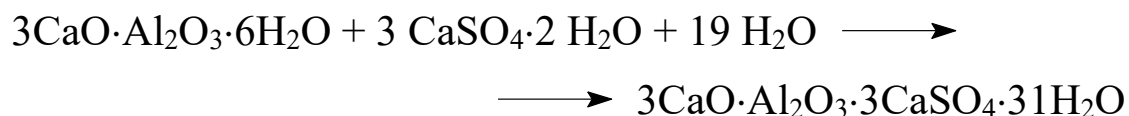
Síranová koroze

- sádrovcová
- sulfoaluminátová

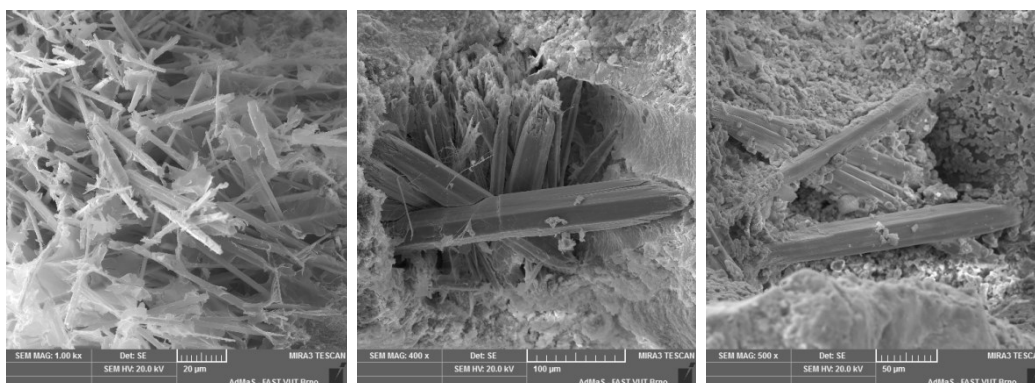
- vznik **sádrovce** ⇒ nárůst objemu o 17%

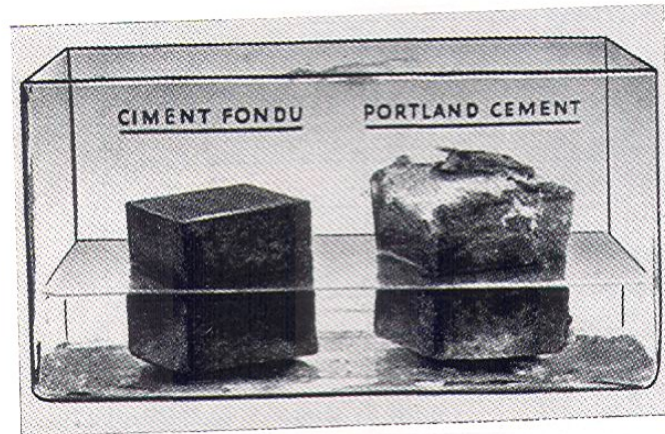

- vlhkost → možnost rekrystalizace
- reakce sádrovce s hydratovanými i nehydratovanými alumináty vápenatými → **sekundární ettringit**

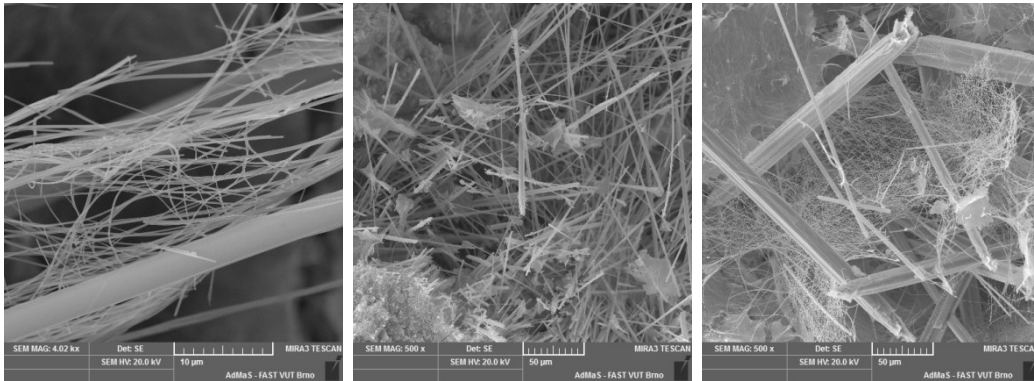
- molární objem 2,65× větší než u původních látek ⇒ poškození zatvrdlého betonu

➤ kombinace působení SO_4^{2-} a $\text{CO}_2 \rightarrow$ *thaumasit*

$\text{CaO} \cdot \text{SiO}_2 \cdot \text{CaSO}_4 \cdot \text{CaCO}_3 \cdot 15\text{H}_2\text{O}$ při teplotách pod 15°C

Atmosférická koroze

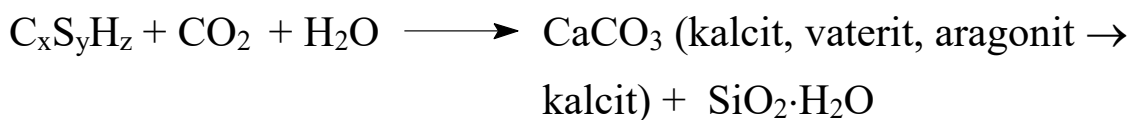
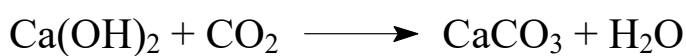
Působení plynných agresivních látek na beton

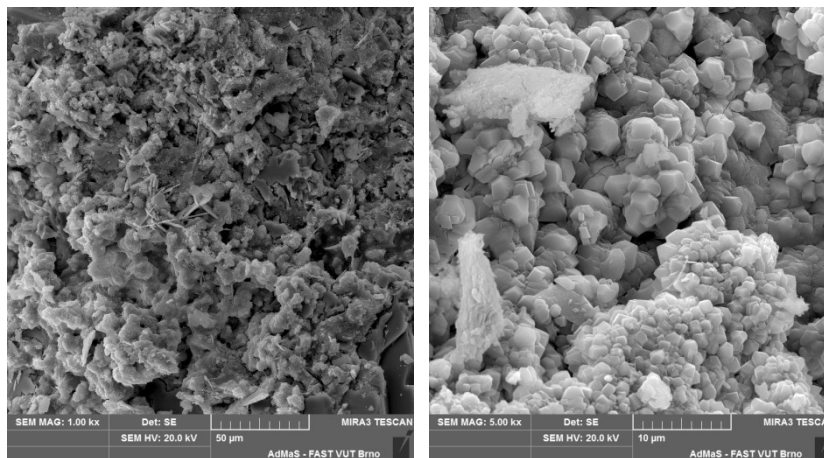
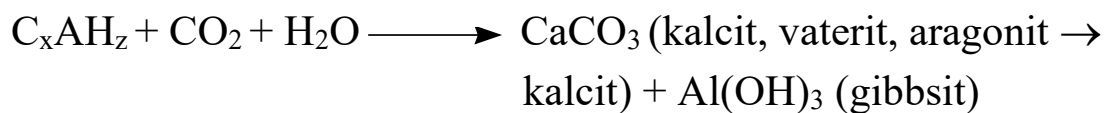
- kyselé plyny – CO_2 , SO_2 , NO_2 , HCl , H_2S , HF
- ostatní plyny – NH_3 , Cl_2

Oxid uhličitý

➤ karbonatace – reakce CO_2 se složkami cementového tmelu

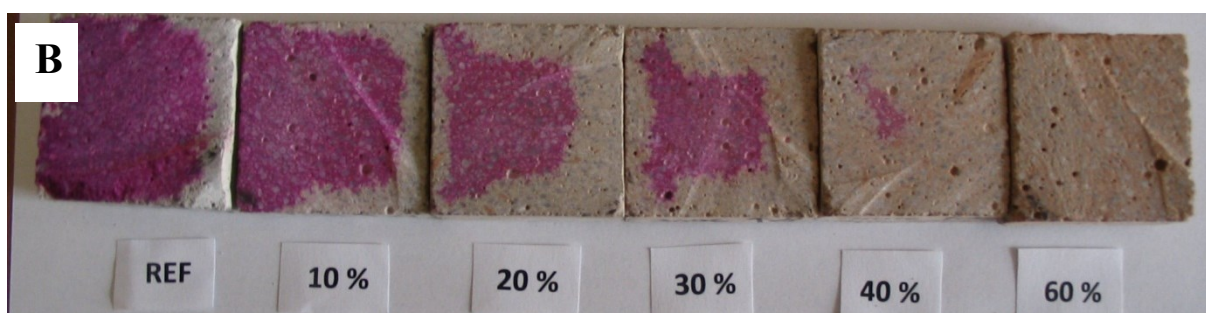
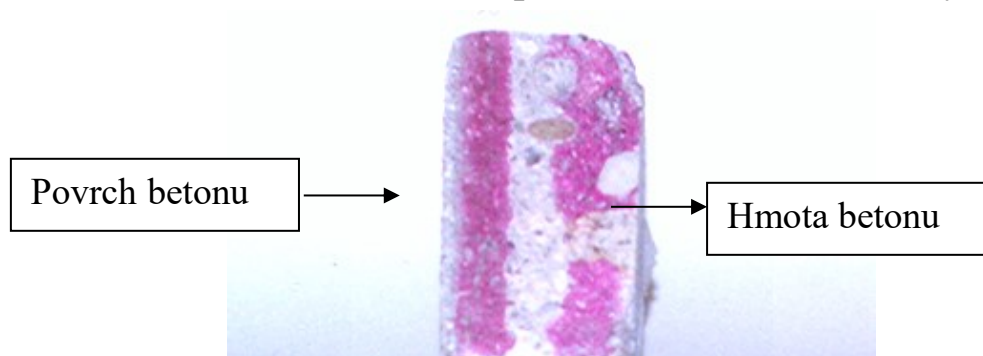
➤ obsah CO_2 ve vzduchu – cca 800 mg/m^3 (0,04 obj.%) – je $1,53 \times$ těžší než vzduch

- způsobuje snížení pH až na 8,3 ⇒ iniciace koroze výztuže
- rychlost karbonatace závisí:
 - relativní vlhkost vzduchu
 - koncentrace CO₂
 - druh cementu + složení betonu

Karbonatace betonu a následná aplikace cementové omítky

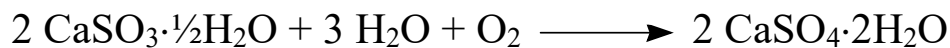
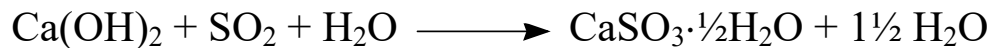

Karbonatace betonu s částečnou náhradou cementu pucolánovou příměsí

- nejvyšší rychlost karbonatace je při RH mezi 70 až 95 %, při RH < 30 % a při RH > 95 % (kapilární kondenzace) je rychlost karbonatace zanedbatelná.

Oxid siřičitý

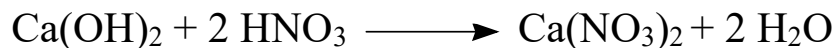
- sulfatace – reakce SO₂ se složkami cementového tmelu – pouze lokální děj v silně znečištěném ovzduší

- snížení hodnoty pH
- možnost vzniku ettringitu $3\text{CaO} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 3\text{CaSO}_4 \cdot 31\text{H}_2\text{O}$
a monosulfátu $3\text{CaO} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot \text{CaSO}_4 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$

Oxidy dusíku

- s vodou tvoří HNO₃ ⇒ rozpouštění Ca(OH)₂ na rozp. Ca(NO₃)₂ a rozklad hydratačních produktů cementu → rozp. NO₃⁻ soli a SiO₂·nH₂O gel

Amoniak

- NH₃ vytváří s vodou ⇒ slabý hydroxid amonný NH₄OH
- není škodlivý pro beton, pokud v důsledku působení kyselin nedojde ke vzniku amonných solí.

Biologická koroze

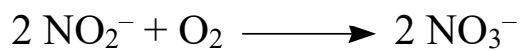
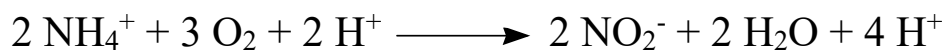
➤ mechanické narušování kořeny rostlin

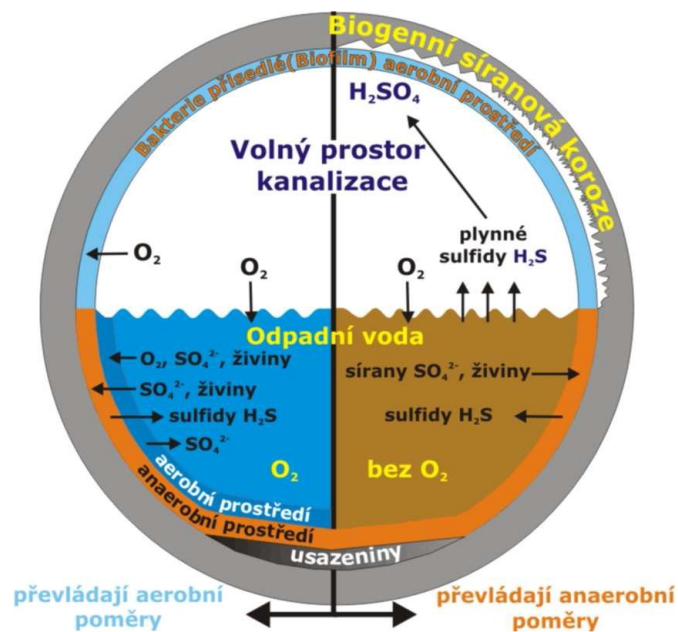
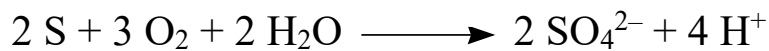
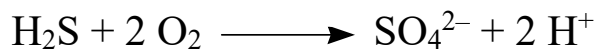
➤ vylučování organických kyselin \Rightarrow rozpouštění $\text{Ca}(\text{OH})_2$

➤ bakteriální působení – biooxidační reakce

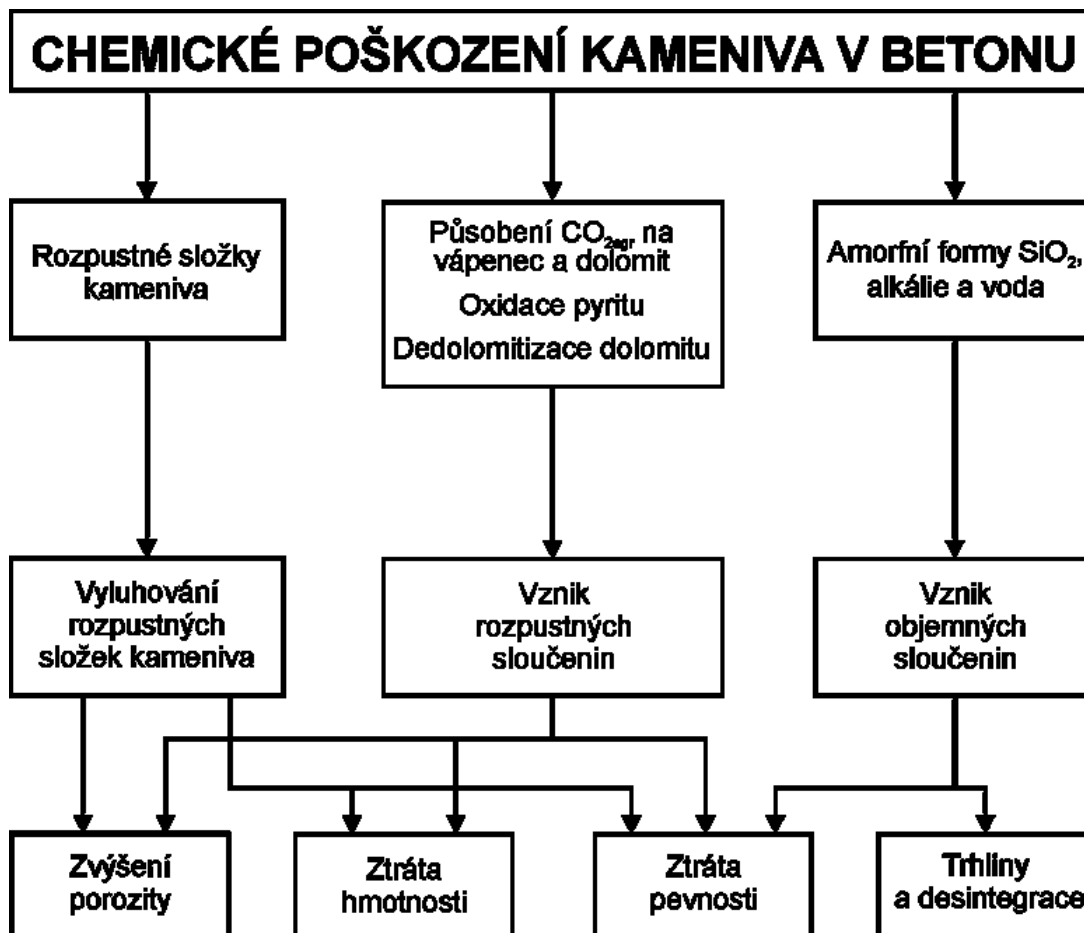
- nitrifikační bakterie – oxidace NH_4^+ na kyselinu dusičnou

- sulfurikační bakterie – oxidace H_2S na kyselinu sírovou

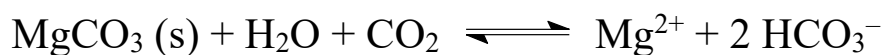
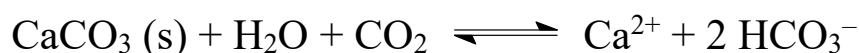

Degradace kameniva

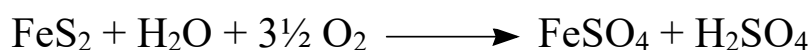

Vznik sloučenin porušujících strukturu kameniva

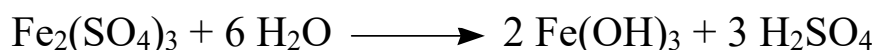
- působení agresivního CO₂ na vápenec a dolomit

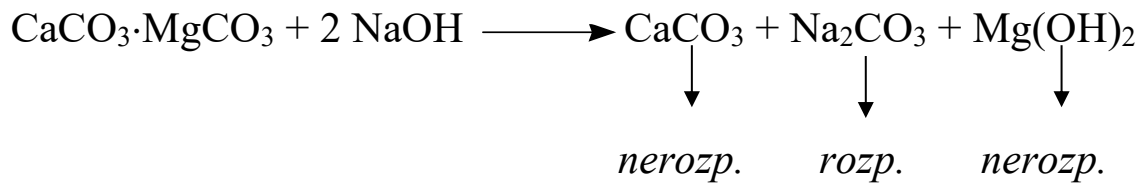
- oxidace pyritu FeS₂ ⇒ oxidace S²⁻ na SO₄²⁻ → hydrolyza a vznik rezavě hnědého Fe(OH)₃

oxidace vzdušným kyslíkem na Fe₂(SO₄)₃

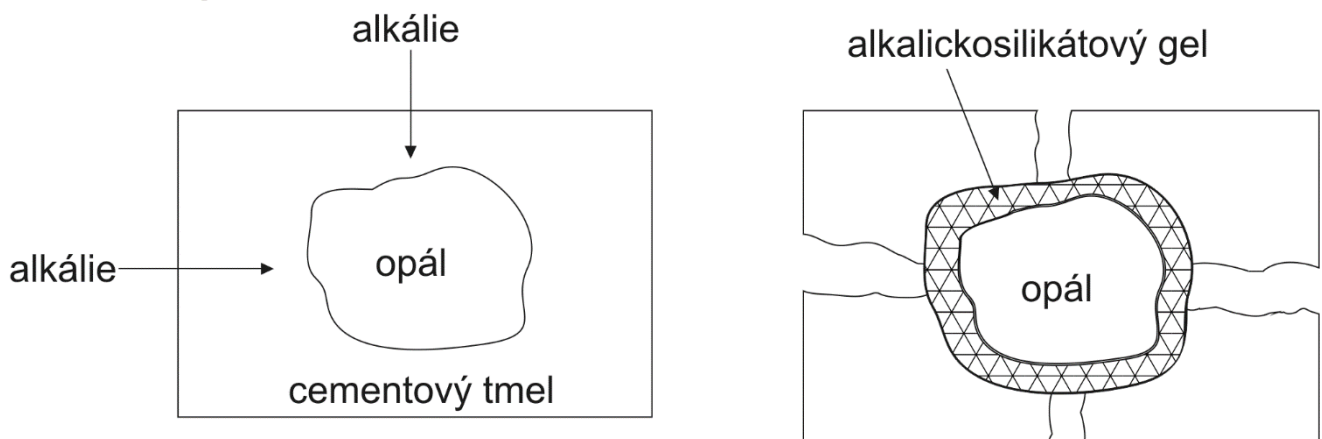

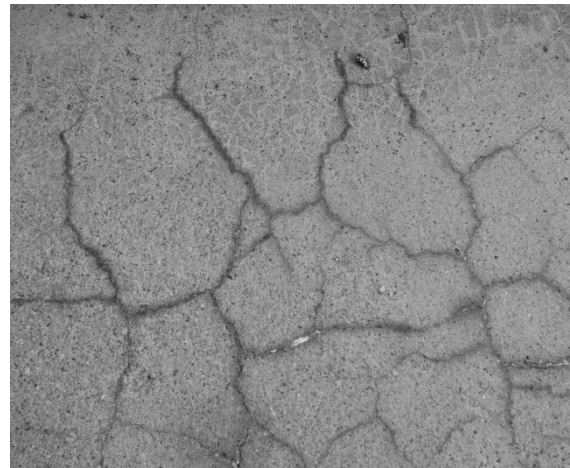
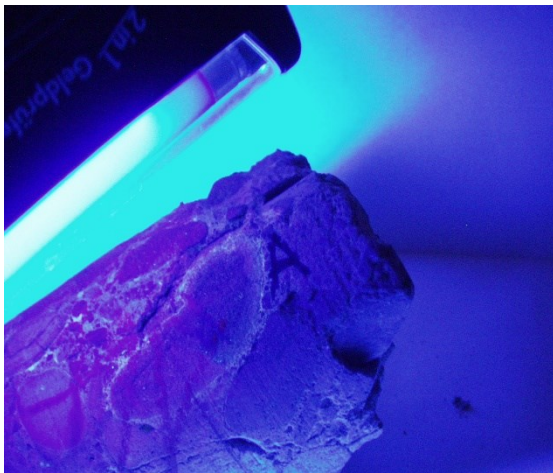
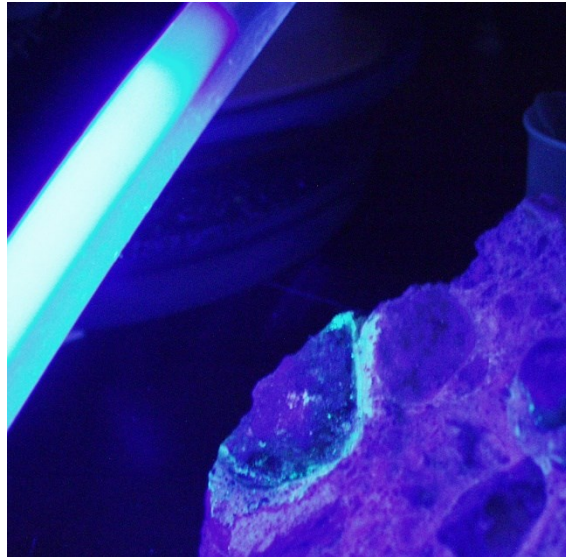
➤ dedolomitizace kameniva je způsobena reakcí alkalických hydroxidů s dolomitickým kamenivem. Při dedolomitizaci kameniva vznikají rozpustné i nerozpustné sloučeniny:

Vznik objemných sloučenin

- **Alkáliové rozpínání kameniva** - tvorba alkalicko-silikátového gelu
- při použití kameniva s amorfním SiO₂ (opál, chalcedony) →
→ alkalickosilikátový gel ⇒ snížení pevnosti betonu (až rozpad)

Ochrana betonu proti korozi

primární (především!)

- složení směsi
- technologie výroby a ošetřování betonu
- použití přísad a příměsí

sekundární – provádí se nátěry a stěrkami

- asfaltovými
- na bázi organokřemičitých sloučenin
- na bázi makromolekulárních látek
- olejových emulzí
- vrstvou omítky vápenocementové nebo cementové

Složení směsi pro výrobu cementu

- normativní dokument – EN 206
- návrh betonové směsi s ohledem na prostředí a požadovanou životnost
- záměsová voda nesmí obsahovat korozivní sloučeniny a soli

Technologie zpracování betonu

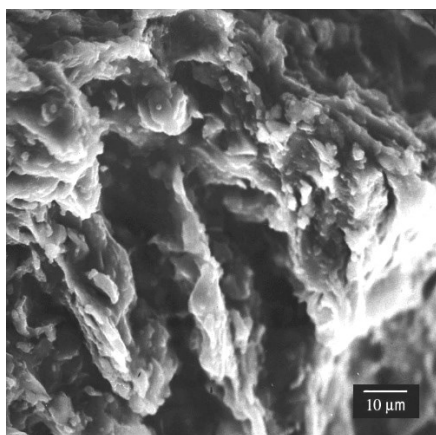
- způsob výroby, ukládání a hutnění betonu
- ošetřování betonu ⇒ dostatečné množství vody k hydrataci i v povrchové vrstvě ⇒ kropení betonu

Chemické přísady

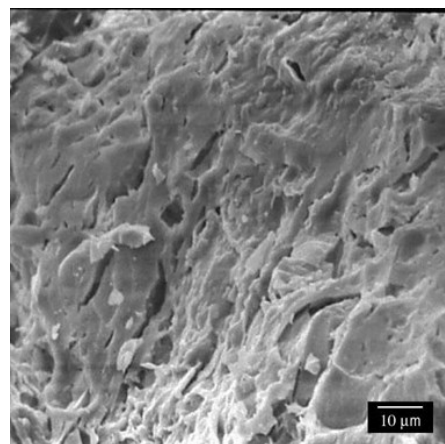
- přidávají se v malém množství (do ~ 5%)
- zvyšují hutnost, vodonepropustnost, mrazuvzdornost atd.
- plastifikátory – snížení w/c
- těsnící přísady a hydrofobizátory – snížení propustnosti betonu
- provzdušňovací přísady (“air entraining agent“ AEA) – vznik kulových pórů ⇒ zvýšení mrazuvzdornosti

Degradace cihlářských výrobků

- suroviny - kaolinit, montmorillonit, halloysit a illit + ostřiva ⇒ zpracovaná směs ⇒ výpal 820 až 900 °C, klinker – 1 100 °C

SEM cihly

SEM klinkeru

- nasákavost – závisí na velikosti a otevřenosti pórů a ovlivňuje mrazuvzdornost a transport solí
 - cihla – 25 až 35 %
 - klinker – cca 6 %
- ⇒ klinker je mrazuvzdornější než cihla – lze ho použít pro exteriérové aplikace,
cihla se po několika zmrazovacích cyklech, je-li vystavena vlhkosti, rozpadne

Neomítnuté zdivo porušené mrazem

- poškození cihel a cihelného zdiva:
 - krystalizací solí
 - rekrystalizací solí
- zdroj solí v cihelném střepu
 - ze suroviny
 - z podzákladí
 - z okolního ovzduší
- soli v surovině – kalcit (CaCO_3), sádrovec ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$), síran hořečnatý (MgSO_4), Glauberova sůl ($\text{Na}_2\text{SO}_4 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$), vanadylové sloučeniny

→ vznik výkvětů – bílé (sírany), žluté (chromany), zelenožluté (vanadylové sloučeniny)

Bílé výkvěty Na_2SO_4 na povrchu cihelného zdiva

- sírany z cihel – pokud zdící malta obsahuje cement → ettringit
- zrna vápence → po vypálení CaO – *cicváry* – při zvlhčení → $\text{Ca}(\text{OH})_2$
⇒ větší objem, krystalizační tlak

Fyzikálně-chemické principy degradace

- transport a krystalizace solí v pórech ⇒ krystalizační tlak

<i>Sloučenina</i>	Krystalizační tlak [MPa]
$\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	28,2
$\text{MgSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	10,5
$\text{Na}_2\text{SO}_4 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$	7,2

$\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$	7,8
NaCl	55,4

➤ rekrystalizace, při níž vznikají sloučeniny s vyšším obsahem vody

<i>Výchozí sloučenina</i>	<i>Konečný produkt</i>	<i>Tlak [MPa]</i>
$\text{CaSO}_4 \cdot 0,5\text{H}_2\text{O}$	$\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	160
$\text{MgSO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	10
$\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$	$\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	64